

Slovník :)

Súbor slov alebo hesiel spravidla usporiadaných abecedne alebo tematicky.

Slovník sa delia na: 1. jazykové a to výkladové (slovník spisovného jazyka, pravopisné, frazeologické, nárečové a pod.) a prekladové (dvoj- a viacjazyčné); 2. odborné (slovníky jednotlivých vedných odborov, terminologické a pod.); 3. náučné (encyklopédie – všeobecné, odborné, vlastivedné a pod.) V pedagogickom procese a pri ďalšom vzdelávaní patria k základným praktickým príručiam.

Prvým, ešte nevedomelým stupňom slovníkarskej práce boli medziriadkové alebo okrajové glosy. Na Slovensku plnilo koncipovanie slovníkov aj významnú národnobuditeľskú funkciu. Najstaršie slovníky boli prekladové, prvý z nich (1380) od národne uvedomelého študenta „Jura z Kráľovstva slov“. Dvaja naši pedagógovia doplnili slovenskými ekvivalentmi diela známych zahraničných pedagógov: Ch.Cellarius – M.Bell (*Latinitatis liber memorialis*. Levoča 1735) a F.Wagner – B.Zarubal (*Universae Phraseologiae Latinae Corpus*. Trnava 1750). V dobe osvietenstva a národného prebudenia vznikli veľké, rozsiahle diela lexikografické: Bernolákov 6-zväzkový *Slowár slowensko-česko-latínsko-ňemecko-uherší* (1825-1827), rukopisné folianty *Kamaldulského slovníka* (1763) i Koišovho *Všeslovanského slovníka* (1839). Do konca 2. svetovej vojny vzniklo u nás 104 a v zahraničí 8 slovenských slovníkov, z nich 36 je dielom učiteľov a stredoškolských profesorov (Š. Jančovič, J. Loos, A. Pecháň, L. A. Mičánek, P. Tvrď, L. Rizner, J. Geryk, A. Jánošík, E. Jóna, J. Schultz a iní).

Zdroje

Prevzaté a upravené z:

Ondrej Pavlík, *Pedagogická encyklopédia Slovenska 1 (A-O, 2 (P-Ž)*, Veda, Vydavateľstvo Slovenskej akadémie vied, Bratislava 1984, 1985, ISBN 71-026-84, 71-063-85.